

Sygn. akt III CSK 310/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Banku [...] S.A. we W.

przeciwko M. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 8 lutego 2017 r., sygn. akt I ACa .../16,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i przyznaje adw. S. S. (Kancelaria Adwokacka w K.) kwotę 4050 zł  
(cztery tysiące pięćdziesiąt zł) z należnym podatkiem od  
towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z  
urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 lutego 2017 r. Sąd Apelacyjny w K. w sprawie o zapłatę oddalił apelację od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 stycznia 2016 r.

Pozwany wniósł skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność. Podniósł, że „Sąd Apelacyjny dopuścił się ewidentnego naruszenia prawa materialnego i przepisów postępowania” oraz że „dokonał oceny twierdzeń i zarzutów pozwanego w sposób wybiórczy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić wskazujące na to argumenty.

Tymczasem skarżący - mimo stanowczo stawianych tez - nie wykazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona, a swoje zarzuty skoncentrował na ustaleniach i ocenie dowodów, co jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne (398<sup>3</sup> § 3 k.p.c.). Tezy skarżącego nie wykazują przesłanek oczywistej zasadności skargi kasacyjnej określonych jednolicie w orzecznictwie Sądu Najwyższego (np. postanowienia z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).